

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

میتر صوفی مجیدپور

۱۷ نومبر ۲۰۱۸

حکم اعدام ابزار شکنجه اسلامی!

به مناسبت دهم اکتوبر، روز جهانی مقابله با اعدام.

در حاکمیت جمهوری اسلامی قانون اعدام از این روی همواره پابرجا است که می تواند به وسیله این قانون مردم را مرعوب و مطیع خود کند. این خود به اندازه کافی گواه این است که موضوعیت قوانین اسلامی آسایش و رفاه مردم نیست بلکه وسیله به انقیاد کشاندن آنها است.

حکم اعدام نمی تواند مجازات به شمار آید؛ حداقل به این دلیل که مجازات شونده دیگر فرصت اصلاح خود را از دست می دهد. آمارها نشان می دهد که این نوع مجازات تأثیر بازدارنده در جامعه نیز ندارد و اگر داشت همه جرم های شامل مجازات اعدام کاهش پیدا می کرد. اما واقعیت تلخ نشان می دهد که با وجود چنین مجازاتی باز دقیقاً همان جرم ها به طور فزاینده ای گسترش پیدا کرده است.

مجازات اعدام انعکاسی از احکام و قوانین ظالمانه اسلامی است و حتی اگر به این وسیله بتوان مردم را مطیع قوانین کرد، در حقیقت این صحت و اصولیت احکام اسلامی نیست که مردم را به خود جلب می کند بلکه وحشت و ترس است که مردم را وادار به اطاعت از قوانین اسلامی می کند. بدیهی است ترس در اثر تکرار دائمی به سنت و عرف تبدیل شده و پس از یک دوره طولانی این تصور غلط را به وجود می آورد که گویا مردمان مسلمان داوطلبانه و به دلیل "سعادت بخشی" دین اسلام است که به آن روی آورده اند.

حاکمیت اسلامی از فشارهای فراوان، از جمله ایجاد وحشت از مجازات اعدام سعی می کند بر جامعه استیلا پیدا کند در حالی که یک دین نجات بخش باید بنا به ذات سعادت بخش خود داوطلبان فراوانی را به خود جلب کند. مجازات اعدام در عین حال نوعی شکنجه محسوب می شود. به خصوص وقتی مجازات شونده باید مدت طولانی پس از دریافت حکم اعدام در کابوس و فشار مضاعف روحی به سر برد. و بدتر از همه این که به روش قرون وسطائی باید از یک طناب آویزان گردد و تا واپسین لحظه حیاتش زجر بکشد. این به روشنی بیانگر شدت قساوت و بی رحمی احکام اسلامی است که بخشش در آن بسیار کم یاب و احکام سنگین اعدام و سنگسار و سایر موارد غیر متعارف و غیر انسانی به وفور یافت می شود.

مجازات اعدام، آن هم در ملاء عام، اعم از نگاه یک کودک یا زن باردار و غیره به قصد مطیع کردن همان مردم است و این خود به اندازه کافی نشانگر قربانی کردن یک فرد برای این هدف است. درست به همین دلیل مجازات شونده که

خود نمی فهمد برای چه به این شدت مجازات می شود در می یابد که او یک قربانی است. حکم اعدام که جست و جوگر قربانی های خود در میان جرائم معمول است همواره شامل محروم ترین اقشار جامعه می شود. یک روحانی با هر درجه تبهکاری و بزهکاری هرگز با چنین حکمی روبه رو نمی شود زیرا از نظر قوانین اسلامی یک روحانی حتی اگر جنایتکار باشد فردی معرفی می شود برای ارشاد مردم و دعوت آنها از پرهیز کردن به گناه. این به خوبی نشان می دهد که مجازات اعدام قرار است افراد عادی جامعه را تحت تسلط قوانین اسلامی قرار دهد و یک روحانی که وظیفه مسلط کردن قوانین اسلامی بر جامعه را دارد هرگز خود طعمه یا قربانی همان مجازات نخواهد شد.

مجازات اعدام یکی از مخوف ترین ابزار دین اسلام از دوره محمد تا کنون بوده و موضوعی تنها مربوط به پیدایش حکومت اسلامی در ایران یا عربستان و داعش و طالبان نیست. اساس اسلام با قدرت شمشیر و سربریدن بنا نهاده شده و همین که این قانون و سایر قوانین بربریت اسلامی از آن حذف شود دیگر چیزی از اسلام باقی نخواهد ماند تا بتواند مردمان را مطیع خود کند. قانون مجازات اعدام نه تنها مربوط به احکام الهی نیست بلکه بیانگر بی منطقی و جباریت ادیانی مانند اسلام است که اگر این اهرم را بر زمین گذارد فلسفه وجود خود را نیز بی پایه و بنیاد خواهد کرد. مجازات اعدام در مقابل جرم و جنایت در جامعه خود یک جنایت در مقام دولتی است و در نتیجه قانون اعدام در حکومت جمهوری اسلامی بیانگر واضح جنایتکاری این حکومت است.

نابود باد قوانین ظالمانه اسلامی و در مرکز آن مجازات اعدام.

دهم اکتوبر ۲۰۱۸ برابر با هفدهم مهر [میزان] ۱۳۹۷